

THE COMMENTARIES OF SR FRANCIS VERE

SLAG VAN OOSTENDE (11)

Omdat zij zeker zouden zijn van hun schootsveld, beval hij hen twee of drie schoten af te vuren op het strand en de nieuwe haven. Zo was hun vuurkracht in de nacht dan ook geen vraagteken.

Op de top van de bres, en langs het scherm van de oude stad werden vuren voorzien die op de vijand zouden geworpen worden om hen te verblinden, samen met Friese ruiters in de grond om hen op te spiesen bij de beklimming.

Grote steenhopen werden aangevoerd uit de oude kerk die vernield was. Die stenen zouden op de aanvallers geworpen worden, en brandende pektouwen en vuurwerk kon hen daarenboven het leven zuur maken. Herculesstokken: stokken met handgranaten; zware houten koppen met nagels bezaaid, vulden het geheel aan. Deze, omdat de vijand onze dood had gezworen, waren bedoeld om hen in laatste instantie te verwelkomen.

Het was kort voor laagtij dat de duisternis inviel. Van die periode maakte de generaal gebruik om kommandant Dexter en kapitein Clark, met vijftig werkmannen op de bres te sturen. Door het vijandelijk kanon beschadigd, werden daar zo goed mogelijk, een borstwering en palissaden gebouwd, zodat die zijn broeder Sir Horace Vere en de rest van de kapiteins en soldaten die hij onder zijn bevel had, een betere bescherming boden.

Hoe beter de bres kon verdedigd worden, hoe beter men de vijand kon weghouden, met een minimum aan verliezen, daarop was hun hoop gevestigd. Als dit werk af was, ging Sir Francis Vere in de Flase-bray. In de schemering riep hij een oud soldaat, een "gentleman" uit zijn compagnie, bij zich, om "sentinelperdu" te zijn, en naar het strand te kruipen.

Wanneer hij de vijand mocht opmerken, diende hij stil terug te keren naar hem, zonder alarm te geven.

Op zijn buik kroop de man zo ver hij kon, en ontdekte Graaf Ferneze die de oude haven wilde oversteken met zijn 2.000 Italianen. Met die ontdekking kwam de uitkijk stil naar Sir Francis Vere toe.

"Mijn Heer, zei hij, ik ruik veel gouden ketens en Spanjaarden..." Ik hoop dat er veel voor U bestemd zijn" zei Francis Vere, en gaf hem als handgift een goudstuk.

Hij trok nu naar de top van de Zandheuvel, en beval sergeant-majoor Carpenter om naar Helmont te gaan samen met zijn troepen, dit zonder alarm te geven of te schieten tot hij daartoe het signaal gaf, dan mocht hij met alle middelen vuren.

Wanneer de vijand zijn 2000 Italianen overgezet had, signaleerden ze dit aan de Graaf van Bucquoy. Zij waren gereed tot de aanval op het eerste signaal van het kanon met een holle kogel in de zee, wat een zoemend geluid zou maken.

Wanneer Generaal Vere hen binnen zijn schietbereik kreeg vuurden zij er op los, en zo maakten ze ganse stroken vrij op het strand.

Weldra waren ze besluiteloos: aanvallen of terugstrekken ?

Zo kozen ze voor de vlucht naar de zandheuvel langs de voet van het scherm van de oude stad, en kwamen zo onder de muur om ons aan te vallen.

Sir Francis zag dit manoeuvre in, zij waren gereed om ons aan te vallen, en daaraan waren wij blootgesteld. Sir Francis gaf het bevel dat iedereen zich plat op de grond zou leggen terwijl het vuur over hun hoofden scheerde, dat redde veel manschappen.

Nu zagen we de vijand in de bres en op de muren van de oude stad. Sir Francis nam zijn zwaard en riep hen toe in het Spaans en het Italiaans: "Vienneza", wat velen deed sneuvelen tussen de Friese ruiters onder het vuur en de asse, en de stenen die voor hen klaargelegd waren.

Na het alarm was het bewonderenswaardig hoe onze mannen met moed en overtuiging de strijd aangevat hadden. Zieke en afgematte soldaten deden hun best, en vrouwen, de voorschoot vol met poeder bevoorraadden hen wanneer hun munitie uitgeput was.

Nu waren alle muren van Oostende onder licht vuur, en ons geschut donderde vanaf de hoofdwerken.

Kreten van stervenden vervulde de lucht. Zij waren in de onmogelijkheid om de bres binnen te komen, noch op te kijken naar de Zandheuvel en Schottenburcht. Daar werden ze afgemaakt met stokslagen op het hoofd, vielen onder de musketkogels, of werden doorstoken van de piekeniers of onze zwaarden.

Twee, driemaal poogden ze binnen te komen, maar kregen geen voordeel op ons. Het gevecht op de bres en de oude stad werd almaardoor heter.

In de tijdspanne van één uur viel de vijand op hetzelfde ogenblik aan op Porc-epic, Helmont, het west-ravelijn en de quarriers, maar werd verdreven, niemand raakte binnen.

De vijand verzwakte, de buik vol begon het terugtrekken op de westzijde, en de Heren beëindigden hun twist over de stad. We waren bekroond met victorie, en het geluid van het kanon vulde de lucht. De zuiderwind met ons bracht die nacht nog het nieuws over naar onze vrienden in Engeland en Holland.

Generaal Vere zag de vijand terugtrekken en beval mij, zo snel ik kon, sergeant-majoor Carpenter, en de auditeur Fleming op Hemont, om de west-sluizen te openen. Een hevige waterstroom trok door het kanaal van de west-haven en spoelde de terugtrekkende troepen de zee in.